

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

ПРО РОБОТУ ПАРТІЙНИХ,
РАДЯНСЬКИХ, ПРОФСПІЛКОВИХ,
КОМСОМОЛЬСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ РЕСПУБЛІКИ
В ЗВ'ЯЗКУ З ЛИСТОМ
ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЕВА
КАДРОВИМ РОБІТНИКАМ
І ПРЕДСТАВНИКАМ ТРУДОВИХ
ДИНАСТІЙ ПЕРМСЬКОГО
МАШИНОБУДІВНОГО ЗАВОДУ
ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнев у своєму листі робітникам Пермського машинобудівного заводу імені В. І. Леніна високо оцінив вклад кадрових робітників і трудових династій у розв'язання масштабних і складних завдань п'ятирічки, особливо в примноження рядів передовиків виробництва, розвиток руху наставників, виховання гідної робітничої зміни, формування у кожного трудівника активної життєвої позиції, почуття високої відповідальності за доручену справу, за підвищення ефективності і якості роботи.

У прийнятій в цьому питанні постанові ЦК Компартії України підкреслюється, що трудові династії виступають носіями славних революційних, бойових і трудових традицій нашого народу, найбільш повно втілюють спадкоємність поколінь радянського робітничого класу, робітничу совість і честь трудових колективів. В нашій республіці добре відомі прославлені робітничі династії Мар'ячєнкі, представники якої понад 600 років працюють на Київському заводі «Арсенал», потомственні робітники сім'ї Гриньових з Харківського тракторного заводу, Кустових з «Азовсталі», Луканових з шахти «Голубівська» на Ворошиловградщині і багатьох інших.

Враховуючи, що в листі товариша Л. І. Брежнева порушено питання, які мають важливе значення для підвищення активності ветеранів праці у розв'язанні завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС, ЦК Компартії України рекомендував обкомам, міськкомам, райкомам партії, виконкомом Рад депутатів трудящих, партійним, профспілковим, комсомольським організаціям провести в містах і районах, у трудових колективах збори і зустрічі ветеранів, на яких обговорити лист товариша Л. І. Брежнева і звернення робітників Пермського машинобудівного заводу імені В. І. Леніна, конкретні завдання по дальшому підвищенню активності кадрових робітників у виробничому й громадському житті, в комуністичному вихованні молоді, поданні їй допомоги в оволодінні майстерністю, набутті необхідного досвіду. Всесірно підтримувати участь ветеранів в агітаційно-пропагандистській діяльності, русі наставництва, роботі громадських організацій і органів народного контролю.

Редакціям газет, телебачення і радіомовлення запропоновано систематично висвітлювати патріотичну діяльність кадрових робітників, їх участь у справах, що мають загальнодержавне значення.

Політвидав України доручено випустити в 1977—1979 рр. серію брошур про знатні трудові династії республіки.

ЖНИВАМ ЮВІЛЕЙНОГО — ТУРБОТУ КОМСОМОЛЬСЬКУ!

КОРЕКТИВИ
ДО «БЛИСКАВКИ»

У ЖНИВА центром всіх подій стає поле. Спробуй знайти когось у звичайних місцях. Навіть адміністративний центр колгоспу — правління безлюдне в козовицю. Хіба що десь тишу порушать кісточкі рахівниці чи дзвінок в диспетчерській. Впору на дверях кабінетів висіти оголошення: «Нікого немає. Всі — на полі». З враженням, що ніби тільки що прочитали таке послання, народжене бойовою обстановкою жнив, вирушаємо в поле колгоспу імені Ульянова.

На пагорбі за Миронівкою — стап тракторної бригади № 1. Шасинь. Якраз біля будиночка механізатора загальмувала вантажна машина, і по хвилі вже розмовляли з начальником зернового збирально-транспортного загону Григорієм Нестеровим.

— Час зараз дорожчий золота. Ціни йому немає. Адже кожен загін — їх два в господарстві — працює за погодженим графіком, розробленим ще до жнив. А тут і в погоду змусили виривати бодай найпершу ліпшу хвилинку...

Секретар комсомольської організації колгоспу, молодий комуніст Григорій Нестеров взяв на себе дуже відповідальні обов'язки начальника збирального загону. Що значить очолювати комплексний збирально-транспортний загін? Це, перш за все, шодня, щогодини добиватися взаємодії всіх ланок для чіткої роботи на козовиці як свого загону, так і всіх служб забезпечення. І добиватися цього не на збитки комсомольським справам. У Григорія не виходить, бо має вже досвід поєднання двох відповідальних доручень: нинішнього року він втретє очолює збирально-транспортний загін. Як на ділі йому це вдається, побачили того дня.

— Пробачте, — поспішав від машини в майстерню начальник загону, — маємо перший сюрприз — лопузу крошкестей до кріплення ріжучого апарату жатки.

Коротке розпорядження, із заздалегідь заготовлених матеріалів слюсар І. Д. Олещенко та зварювальник В. С. Шитко миттю змайстрували крошкестей. Як тільки з'явилися во-

Репортаж
червоного
тижня

ПОЛЕ НАШОЇ НАДІЇ

ни в дверях майстерні з готовою деталлю, водій Василь Качулидер вже завіз машину, щоб рушати до місця аварії. На всю операцію разом із доставкою пішло всього 15 хвилин. Враження таке, що просто ввімкнути кнопку на пульті системи «поле — бригада» і весь цикл спрацював автоматично. На очах матеріалізувався вчора Григорій Нестеров про те, що час, дорожчий золота. З першого епізоду трудового дня жнивярів побачили, як втілюється на ділі лозунг, що пламеніє на будинку механізаторів: «Темпи збирання вирішують долю врожаю». І вже втретє переконалися: дійсно, часом тут дорожче по-господарському. До нас рідкісною обліковець бригади Григорій Носинович Кориченко.

— А до «Блискавки» треба внести зміни, Григорію, — звернувся до начальника загону.

— «Дорогий товаришу! Порадуйся чудовому трудовому зверненню комбайнера І. Т. Хрієнка та його помічника — комсомольця Івана Харитоновича, які скопили 21 гектар при нормі 18,2!» — уважно перечитав вголос текст «Блискавки» комсомольський ватажок. — Все правильно, Григорій Носинович, — здивувався словам обліковця.

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

— Тільки прізвища потрібно назвати нові і показники нові, вищі, товаришу секретар. — офіційно закінчив обліковець

Невдовзі свіжа «Блискавка» поздоровляла з трудовою перемогою комсомольця Григорія Хорольського і його помічника Володимира Петровича Гордієнка, які комбайном СК-4 скопили 24 гектари пшениці при нормі 19,6 гектара.

Дорогий час у жнивярів. Сільські комсомольці першими доводять це на жнивах ювілейного року. По-діловому, трудовими успіхами завоюють право підписати Репорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня.

«ИДУ НА РЕКОРД»

Туті валки пшениці тягнуться через усе поле. Рівні, широкі. Пшениця вродила хороша — пробілі обмолоти показують, що гектар дасть за 30 центнерів. Про це говорять скупі, по-хліборобському, адже хліб лічать із центнерів аж в коморі. Тим більше, що погода на жнивах не балує колгоспників. Із-за дощу, що лив безперестанку вчора п'ять годин, робочий день Григорій Хорольський розпочав тільки о дев'ятій ранку. Пшениця підсохла, косити можна, а ось в лізниках вологі зібралось стільки, що комбайн грузнів. Нелегко далі перші гони. Та не зупиняв машини комсомолець. Як тільки розпогодилося, разом з напарником В. П. Гордієнком надолужували в часі, де тільки могли. Розпорядок дня свій так спланували, щоб комбайн працював безупинно. За кермо сідали по черзі: один стомиться, другий підміняє.

(Закінчення на 3-й стор.).

В РОБІТНИЧУ СІМ'Ю

(точніше тисячі, бо саме близько двох тисяч юнаків та дівчат закінчують в цьому році профтехучилища міста Кіровограда), вони ще недавно хвилювалися на останніх екзаменах. А сьогодні Юрко та Іван гордо іменуються столярами, Валя і Надійка — токарями. А всі разом вони — молоді робітники. Це ім'я їм присвоїли суботнього ранку на центральній площі обласного центру, де відбулося свято

молодого робітника. Хвилюючись, слухали випускники училища напутні слова своїх наставників. І найуважніше — слова колишнього вихованця системи профтехосвіти, нині Героя Соціалістичної Праці, делегата XXV з'їзду КПРС бригадира бригади слюсарів-складальників другого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» Олексія Олексійовича Кошурка. «Буду працювати так, щоб бути гідними послі-

довниками цих людей», — такі слова були в душі кожного, хто був присутній на площі. «Вам ніколи не буде соромно за нас» — від імені їх всіх заповіла Тетяна Тумакова, випускниця МПТУ № 2.

Відтепер вони найважливіші люди в нашій країні. Бо своїми руками творитимуть життя, творитимуть історію. І вони надійні, їх молоді, завзяті руки, їм будувати комунізм.

На фото: під час свята молодого робітника на площі імені Кірова.

Фото В. КОВПАКА.

Усього кілька днів тому Юрко Заєрєкляний та Іван Стельмах були учнями професійно-технічного училища № 8, Валя Мамонтова та Надя Арсьонова рідним вважали МПТУ № 6. Як і сотні подібних до них

НАС ЄДНАЄ БРАТЕРСТВО

3 виступу першого секретаря Олександрівського райкому ЛКСМУ Надії КОРОВІНОЇ

Статутична вимога — сприяти зміцненню дружби народів СРСР, братерських зв'язків радянської молоді з молоддю країн соціалізму, співробітництва з прогресивною молоддю світу, — тісно перекликається з відповідними положеннями проекту нової Конституції Союзу РСР, втілюється в конкретні справи комсомольців і молоді району.

На території нашого району проходить траса газопроводу «Оренбург — Західний кордон СРСР», який будуватиметься. На олександрівській ділянці газопроводу працюють будівельники з Німечкої Демократичної Республіки.

З перших днів перебування представників робітничого класу НДР на олександрівській землі між членами Спілки Вільної Німечкої молоді і членами ВЛКСМ встановилися дружні братерські відносини.

Між спорідненими молодіжними колективами укладено договори на соціалістичне змагання, налагоджено обмін досвідом. З метою ширшого ознайомлення німецьких будівельників з життям радянського народу, досягненнями трудящих Кіровоградщини у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС комітетом комсомолу було організовано цілий ряд зустрічей будівельників газопроводу з представниками підприємств, колгоспів, установ та учбових закладів району. Неодноразово перед німецькою молоддю виступали делегати XXV з'їзду КПРС М. С. Лозовий, голова обласного штабу походу «Шляхами слави батьків» В. О. Верхолазцев, Герой Радянського Союзу А. Ф. Хуліков, І. Х. Календусь.

Одним з проявів дружби і співробітництва між радянською і німецькою молоддю стало проведення в нашому районі спільних молодіжних суботників і недільників.

У цьому році разом з трудящими району в комуністичному суботнику брали участь також молоді робітники НДР, які працювали в цей день на закономірних матеріалах, паливі, електроенергії. 550 німецьких юнаків та дівчат виїхали на об'єкти «Червоних гвоздик», які вони зобов'язалися закінчити достроково — до 60-річчя Великого Жовтня. Червона субота продемонструвала не тільки вірність заповітам великого Леніна, а й інтернаціональну єдність народів двох братніх країн.

На підприємствах, в колгоспах, установах, учбових закладах району створено відділення радянсько-німецької дружби. І район комсомолу разом з цими відділеннями проводить традиційні вечори інтернаціональної дружби, вечори гімністики, змагання «Нумо, дівчата!», «Нумо, хлопці!», «Роби за пам'ять, роби, як ми, роби краще нас».

Частими гостями німецьких друзів є культурні заходи району. Великий інтерес викликають спортивні поєдинки між німецькими і радянськими юнаками та дівчатами.

З липня в містечку урочисто відкрито фестиваль дружби, який проводиться в місцевих будівельників і в комсомольських організаціях району. Зараз, під час проведення фестивалю, у нас частими гостями стали ветерани партії і комсомолу, колективи художньої самодіяльності з НДР.

ПРАЦЮВАТИ З БРАКОМ — НЕ ПОВАЖАТИ ЛЮДЕЙ

3 виступу бригадира комсомольсько-молодіжної бригади формувальників лизарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» Олександра ДАЦЕНКА

З великим піднесенням і одностайним схваленням молоді заводу зустріла проект нової Конституції СРСР, рішення травневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС і VI сесії Верховної Ради СРСР, яка обрала Генерального секретаря нашої партії товариша Л. І. Брежнєва Головою Президії Верховної Ради СРСР.

Проект Основного Закону винесений на всенародне обговорення. Вражає його науковість і фундаментальність. У ньому знайшли відображення всі аспекти життя і діяльності Радянської держави, праця і обов'язки громадян, роль і місце громадських організацій в управлінні державою. Яскравим і переконливим свідченням того, що радянська молодь повною мірою використовує надані Конституцією права, є життя і діяльність загальної комсомольської організації, всіх молодих трудівників заводу.

Юнаки і дівчата беруть найактивнішу участь у вирішенні господарських і виробничих завдань, які стоять перед колективом нашого підприємства в десятій п'ятирічці. Багато з них обрані до складу некових і заводського комітету профспілки, беруть участь в різноманітних комісіях по контролю за роботою адміністрації і громадських організацій, у вирішенні господарських питань тощо.

Наш Основний Закон Обговорюємо проект Конституції СРСР

Як ми вже повідомляли, 3 липня відбувся пленум обкому ЛКСМУ, який розглянув питання «Про проект Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік і завдання комсомольських організацій області, що випливають з доповіді товариша Л. І. Брежнєва на травневому (1977 р.) Пленумі ЦК КПРС».

Подаємо виступи окремих учасників пленуму в деякому скороченні.

Велику мобілізуючу силу у виконанні народногосподарських планів другого року десятиї п'ятирічки відіграє соціалістичне змагання серед комсомольців і молоді заводу за чотирнадцять підписів Репорту Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня. Проект Конституції СРСР, який зараз обговорюється, надихає нас на досягнення ще більших результатів.

Я хотів би звернути увагу комсомольців і молоді не лише на вивчення наданих нам прав, але і на відповідальність від них обов'язків. Легко користуватися правами, виконувати обов'язки іноді важче. Не може не насторожувати комсомольців нашого заводу те, що лише за півтора року десятиї п'ятирічки юнаки і дівчата втратили 1580 людських днів, 396 молодих робітників зробили прогули, 113 чоловік побували у медитаєрезинку.

Кожен рік у наш колектив приходять в середньому півтори тисячі юнаків і дівчат. Іноді молодому робітникові, який лише вступає на шлях професійної діяльності, не вистачає розуміння свого місця у трудовому процесі, і тому ми, наставники, досвідченіші, повинні допомогти молодим, підтримати їх під час непростого періоду становлення, навчити їх самостійному життю, чесною ставленням до своїх обов'язків: професійних, громадянських, суспільних. Лише тоді до нас прийде авторитет, і лише тоді вони, як сказав поет, будуть іти на роботу з гордістю, а з роботи — з радістю.

Тому я пропоную статтю 40 проекту Конституції СРСР, де говориться, що право на труд забезпечується соціалістичною системою господарства, невпинним ростом продуктивних сил суспільства, безплатним професійним навчанням, підвищенням трудової кваліфікації і навчання новим спеціальностям, доповнити словами «...і університетом наставництва».

Обговорюючи в бригаді Основний Закон, ми говорили про якість своєї праці. Якість — мірило людської старанності. Працювати з браком — значить не поважати суспільство, в якому ти живеш, людей, для яких виготовляєш продукцію. А такого в соціалістичному суспільстві бути не може і це повинно бути відображено в проекті Конституції. Пропоную статтю 60 доповнити словами: «...і, хто допускає брак у своїй роботі, несуть матеріальну і моральну відповідальність». Повинні максимально активізувати роботу і заходи «Комсомольського прожектора». Не обмежуватися констатуванням фактів, критикувати не тільки звичайну подію, а вести поетичну боротьбу, яка б попереджувала і відводила всі те, що заважає жити нашому суспільству.

З ТУРБОТОЮ ПРО МОЛОДЬ

3 виступу секретаря комітету комсомолу Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Володимира ПОЛАДЬКА

Немає, мабуть, людини в нашій країні, яку б не хвилювала велика подія —

спублікування проекту нової Конституції СРСР. Кожний її розділ, кожна стаття — це велика радість за нашу державу, за прекрасні життєві перспективи. Вчигуючись в цей документ, кожний збирає свій крок з партією, визнає своє місце в боротьбі за комунізм. Вітаючи і схвалюючи проект нової Конституції, наше студентство відзначає даване зростання і поглиблення соціалістичної демократії, невпинну турботу рідної Комуністичної партії за радянську людину. Кожен рядок Конституції — це голос шістдесятитисяч героїчної Країни Рад, це її устремління в майбутнє. Тому так багато уваги приділяється в проекті піднесенню покоління, славній радянській молоді.

Нас особливо схвилювала стаття 45 проекту нової Конституції, яка гарантує громадянам Союзу РСР право на освіту. В цій статті визначені нові перспективи розвитку народної освіти. По-перше,

вводиться загальна обов'язкова середня освіта, по-друге, велика увага приділяється питанням професійної орієнтації і трудової підготовки молоді.

Конституція — Основний Закон нашої держави. Наша історія і перспективи. Тому вже саме обговорення проекту Конституції, яке відбувається напередодні 60-річчя Великого Жовтня, примушує нас звернутися до історії. Глибокі зміни, які відбулися в Країні Рад за останні чотири десятиріччя, можна прослідкувати і на прикладі нашого інституту, який через два роки відзначатиме своє 50-річчя. У 1929 році на базі педагогічного технікуму був створений інститут соціального виховання. Він мав всього чотири факультети, на яких навчалося 223 студенти. Зараз на шести факультетах інституту навчається близько 4 тисяч студентів, в тому числі 2270 — на денній формі навчання. В інституті є 22 кафедри, які об'єднують 229 викладачів, серед яких 81 кандидат наук. У вузі створені всі необхідні умови для успішного навчання, науково-дослідницької роботи творчості.

Батьківську турботу партії про нас, студентів, ми відчуваємо постійно. Уже в цьому році буде закінчено будівництво нового корпусу інституту, а в десятій п'ятирічці будуть збудовані ще два турбожитки на 640 місць кожні.

Для нас має велике значення і 27 стаття проекту Конституції, в якій, зокрема, говориться: «В СРСР всемірно заохочується розвиток професійного мистецтва і народної художньої творчості. Жодна держава в світі не має такого пункту в Основному Законі. У нас же він виходить з усього укладу життя країни, а який талант, як підкреслював на XXV з'їзді КПРС тов. Л. І. Брежнєв, є національним надбанням».

Студентам КДНІ ця стаття близька тому що дорога нам наша «Оніська», народна хорова академічна капела, вокально-інструментальний ансамбль «Степівчанка», театральний колектив, які досягли таких висот у мистецтві, що після перших концертів народного самодіяльного танцювального ансамблю «Оніська» в Португалії місцева газета «Діаріо» навіть застудувалася в тому, чи всі студенти насправді у вільний час займаються танцями і збирали фольклор. І де б не виступала наша «Оніська» в Турції, в Бельгії, у Франції чи на Кіпрі, в Єгипті чи Португалії — скрізь на нас чатувало питання: «А чи правда, що в Радянському Союзі безплатне лікування і навчання, що студенти одержують стипендію?». «Звичайно, правда», — уневернено і гордо звучало у відповідь.

Все пізнається в порівнянні. Давайте і ми порівняємо. У Франції лише 15 процентів студентів одержують державну стипендію. В США різним видами матеріальної допомоги у вигляді доплат, стипендій користуються близько 13 процентів студентів. А навчання у Нью-Йоркському університеті коштує 2950 доларів на рік. Ясно, що таке порівняння не на користь «вільного світу» Заходу.

Проект нової Конституції дарує радянській людині неоціненні блага, але й закликає його до нових зусиль. Нам, майбутнім учителям, — теж вирішувати завдання, які стоять перед радянським народом.

БУДЕМО СХОЖІ

3 виступу учениці Павлівської середньої школи Онуфріївського району Людмили СІРОЇ

Наша рідна Комуністична партія, Радянський уряд роблять все для того, щоб юність Країни Рад мала всі умови для праці, освіти, відпочинку. Свідченням тому — кожен розділ проекту Конституції СРСР, який гаряче схвалюють всі радянські люди. З хвилюванням і гордістю читали ми, школярі, рядки, в яких кожне слово утверджує права громадян Радянської держави.

Для нас, школярів, першочергове завдання — вчитись. Уже це означає — працювати те, що протитом багатьох віків по зернині збирали люди до своєї скарбниці і особливу відповідальність за поставлені перед нами завдання відчувало ми, учні Павлівської середньої школи, бо саме в цій працеві, творчій, видатний педагог сучасності, педагог-вчитель В. С. Сухомлинський. А тому намагаємося бути гідними свого наставника.

Всі комсомольці школи працюють під девізом «Жодного вільного поруч». За підсумками навчального року 78 учнів вчилися лише на відмінно, більше половини — на 4-й і 5-й.

Вже сьогодні ми поставили перед собою завдання: жоден колосок не повинен залишитися в полі, жодна зернина не повинна впасти на дорогу. З цією метою виставляються пости комсомольського дозору на всіх живих плантаціях. Планується проведення трудових десантів по збору колосків, очистці, сушінні зерна. 5 комсомольців нашої школи будуть працювати помічниками комбайнерів. Отож і закликаю всіх комсомольців області вийти на поля рідних колгоспів, допомогти нашим батькам, братам і сестрам вчасно і без втрат зібрати весь урожай. Бо турбота про хліб і наша турбота.

Я, школярка, з проектом нової Конституції ознайомилася детально, прочитала, подумала над кожним словом. Відраділо, що в проекті нової Конституції держава виявила турботу про кожну мить професії. Вже сьогодні, за шкільною партою, ми сволодіємо сільськогосподарськими спеціальностями. Я, наприклад, буду овочівником, хлопці — водіями машин. І своєрідною школою, де ми набуємо трудових навичок, є для нас учнівська виробнича бригада.

ЖИТИ — ВІТЧИЗНІ СЛУЖИТИ

3 виступу зоотехніка колгоспу імені Куйбишева Новомиргородського району Миколи МАРКОВА

У проекті нової Конституції є цілий розділ про основні права і свободи громадян Країни Рад. Тут же — про обов'язки. У статті 63 записано: «Військова служба в рядах Збройних Сил СРСР — почетний обов'язок радянських громадян». І щоб знову виконати цей обов'язок, молоді має готуватися до випробувань.

Ми, сини і онуки колишніх фронтівців, даємо клятву на вірність Вітчизні, ми хочемо бути схожими на них, хто передає нам естафету слави. Робота по підготовці молоді до служби в Збройних Силах займає неабияке місце в діяльності комітету комсомолу нашого господарства. Комсомольська організація колгоспу підтримує тісні швейські зв'язки з місцевою школою. Бо тут — наш головний резерв, наша зміна. Звідси юнакам і дівчатам дають путівку до самостійного життя, тут вони роблять перші кроки в громадській роботі, тут вчаться активності.

75 процентів випускників минулого року залишилися працювати в рідному селі. Вони беруть активну участь у суспільно-корисній та оборонно-масовій роботі.

Частими гостями в нашій комсомольській організації є демобілізовані з рядів Радянської Армії воїни. Вони розповідають про неслухі будні Збройних Сил СРСР, про те, що допомогло їм бути гідними захисниками країни, класними військовими спеціалістами.

Велике значення у роботі по військово-патріотичному вихованню молоді має той момент, коли воїни йдуть у запас, повертаються до рідного колгоспу, підприємства. Вони, працюючи поруч з призовниками, допомагають морально підготувати майбутніх солдатів.

ПОЛЕ НАШОЇ НАДІЇ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Обідали тих почергово. Єдину зупинку зробили тільки для заправки машини. То зникає в низинах, то зникає на пагорбах, як корабель на хвилях, комбайн Григорія Хорольського. Агрегат їде плавно, ні рівнів, ні зупинок. Як пояснив начальник збирального загону Григорій Нестеров, у молодого комбайнера своє правило: поспішати не поспішаючи. Хорольський веде машину на зниженій другій швидкості, щоб косити якісно. Дійсно — за комбайном жодного незрілого колоска — «сесадника», як жартома говорять механізатори колгоспу. Як тільки панарник змінив за кермом Григорія Хорольського, герої дає перше інтерв'ю:

— Третій рік на комбайні. Був помічником, на цих жинах — комбайнер. Такого хліба, як оце, ще не доводилося збирати. Зерна — одне в одне, палити, навіть і зернятко має свою вагу на долоні. Шкода, щоб і колосок залишався на полі. Хорольський хліб...

— Але ж дощ заважає?
— Заважає... Ще й як! Сховалися вчора від зливи, а на поле крапне і не дивитися. Хліба ніби просить захисту, аж серцю щемно. Хочеться мати великі-великі крила, щоб сховатися під ними поле. Такої пори, мабуть, і склався в народі прислів'я: «Дощ їде не там, де його прости, а там, де косять».

Доводиться потім надолужувати кожну хвилину. Ні, не गरेбляше Григорій. Першого дня на жинах скосяв понад норму, другого — на п'ять гектарів більше. Третього — про результати цього дня роботи повідомляв час нова «обласкавка» в бригаді. На закінчення своєї розповіді комсомолець сказав, поглянувши на обрій:

— Дощу ніби не передбачається. Значить їду на рекорд. До двох годині ночі покладаю валки ще на площі п'ятнадцять гектарів.

Швидкий підрахунок — буде 39 гектарів за нинішній трудовий день, або понад дві норми. Буде перший рекорд на косовиці. Слідом за Григорієм Хорольським дав слово встановити рекорд жаткою комсомолец Олександр Задорожний. На жинах, не того дня, бо перший рекорд вже «занятентовано». Що ж, поле сказменне молодих хліборобів на вірність дано-му слову.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Ульянова
Світловодського району.

РОДУНАВ дівчак. Уті-семикашні-ка встали із-за парт. Вчитель підняв руку. В класі притихло.

— Щейно до нас завітав тракторист Капітанський бургірадіоскоп Василь Григорович Харченко, — повідомляла учитель. — Наступний урок про музику... Після перерви в клас разом з негарами Капітанський семірички зайшли механізатор. Ного груди прикрамали високі урядові нагороди, якими він відзначений у різні дні Великої Вітчизняної війни і у повні роки... Гостеві надається слово.

— Дорогі діти! — звертається Василь Григорович Харченко до класу. — Не здивуйтеся, коли поставлю таке завдання: любите річку землю? — І тут же, дивлячись на зацікавлених юнаків і дівчат, додає: «Любите... Земля наша — найбільший скарб під ногами».

Із дальної оповіді в уяві школярів, ніби на кінострічці, пролітало саме життя, яким живє і він іде знатний механізатор. А на життєвому шляху було багато...

У народі здавна казуть, сила хлібороба у землі, моя сила вітчизни. А теж... Міцно стоїть і ніхто не відриває від рідиної матері-землі і Василь Григорович. Коли Василь звернувся на сімнадцятирічному віку, закінчив Костянтинівську семіричну школу. Радий і збуджений повернувся додому. Батько, розглядаючи сина, доцпає з відмінними оцінками, сказав:

— Молодець, сину... Тепер тобі відкрию «сесадний-спітлофр» у житті. Вночі: дай далі вийти або берися за плуг... Коротше — на свій хліб переходи...

Віршиша їхати в місто, склади екзамени і продовжити навчання. Та трапилося назавтра. Одного літнього дня у Костянтинівській комсомолі імені Фрунзе з Мелітопольської МТС переправляли нові трактори «ХТЗ». Машини працювали на жинах, транспортували зерно, на обробітку буряків. Юнак майже щодня застачив у селі і задрю подовгу спостерігав за літніми і ще беззаступними трактористами, задрив — як вони гордо везли свої сталеві коні. Тут же, в селі, на Василь і потрапив бригадир тракторної бригади Гаврилик. Нодивився на хлопця, і питає хитро:

— Подобається?

— Дуже подобаються ваші трактори! — соромливо відказав на це юнак.

— Зрозуміло, — говорила дівка бригадир. — Ось, що, хлопче, приходить до нас у бригаду...

— А приймає? — вихилилось радісно. Робота знайшлася, Василь Харченко ізначився призначенням до найстар-

шого тракториста. І тут юнак мало не засумнівався у вірності свого вибору. Не вислало досвіду, чим він. Та ширя до машин і молодечі зацікавленість брала верх. Василь швидко освоїв свої обов'язки — готував до роботи плуги, допомагав на технічній трактора, плавно приглядався до роботи тракториста. Було і таке: настала обідня пора, машини зупинили.

● Людина Країни Рад

БОГАТИР СТЕПУ

— Дякую Василю, — попросив Харченко. — Дозвольте лише один раз провести трактора...

Той здивувався: — Сам поведеш? Що ж, давай!

Василь, кинувши обідати, мерці за кермо. Машини рухались вперед, а після плуга чорним воронячим крилом потяглися рілля. Покли йшов обід. Василь пролітав голами кілька разів.

— Молодець! — похвалив тракторист призначення. Призначення, на вус намог, що і як...

— Та де ж у нього ті вуся? — поспішав сміятися.

Стояла вже пізня осінь 1946 року. Завершені роботи на полях. Ремонтували механізатори інвентар, трактори. Саме в ту пору і вирушив на курси трактористів у МТС Василь Харченко... Не згадуючись, коли за настанням і зима минула. У село повернувся з посвідченням тракториста. Сів за кермо машини. З настанням весни кожен трудовий день молодого механізатора в полі починався до снігу сонця. Горіла робота в юнацьких руках. Про тракториста Харченка заговорили у селі, в районі. Зачастили у їх бригаду хлібороби, щоб почитати, як ставили рекорди на оранці, собі зерно. Окремі ділилися з людьми своїми трудовими успіхами і молодий тракторист...

Йшов 1941 рік. Подозвіли жита, зеленіли рутею широкості буряки, золотого-лої соняшники усміхалися сонцю. Раді-

ло й хліборобське серце за багатий дар землі. Того осіннього ранку механізатор обирається біля тракторної вагонетки. Чекали гостя з сусіднього села, з яким змагалися. Тут і допидалися про страшну звістку — народний плач на нашу країну фашистів... Вдома, коли повернувся Василь, вже лежало на столі два повістки з райвійськомату — його, допризовника і батька. Суєтну тишу в каті десь порушила мати і в її очах забригали слези:

— Дорогі мої господарі... Ідьте і захищайте рідну землю від нападників... Повертайтеся до оселі з перемогою!

Потім сирітський полі діючої Червоної Армії. Перші і важкі шляхи відступу на схід. Та скінчилося і це Радянська Армія вдала стілецьські плани блискавичної війни. Ворог під могутнім ударами на всіх радянських фронтах котався на захід... Солдат-розвідник Василь Харченко прошив з боями тисячі кілометрів по рідній і чужій землі. Ного боюми шляхи підначені високими бойовими нагородами...

Кінець війни. Демобілізований воїн Харченко прибув на Канітанівський відділок буржирадіоскопу. Тут, як говориться, і осів. У натомленому військовому серці обізналось хліборобське покликання. Сів за кермо трактора, якого не винускає ось уже більше тридцяти років підрид. У господарстві громи більше ніж гектарів орної землі. Звісно — не багато це, але й немало. Та коли в підрахунок, скільки тракторист Василь Григорович Харченко рахує їх орані, засівав, збирав, вищипує буряки, кукурудзу, озеркалі астрономічну цифру. Це справляння іодані і заслужено механізатора називають у радгоспі поштарем степу. За хорошу працю — і шана. Де його вислала нагороду призначили орані Грудово Червоного Прапора, орден Трудової слави, третього ступеня. Діації Харченко був учасником Всесоюзної виставки досягнень народного господарства в Москві... На початку нинішнього року до механізатора прийшла ще одна радість. За трудові успіхи, досягнуті у Всесоюзному соціалістичному змаганні, зливалу трудову доблесть у виконанні плану та соціалістичних зобов'язань 1976 року В. Г. Харченка нагороджено орденом Леніна.

...Весь клас аплодував механізатору, коли він сказав:

— Людина завжди мріє про щастя. І досягає його тоді, хто любить і береже свою рідну матір-землю.

Л. ШИКАРЕНКО.

Новомиргородський район.

НАСТУПНИЙ ТИЖДЕНЬ—СОРОК П'ЯТИЙ

Підсумки патхненної праці молоді нашої республіки підбив XIX з'їзд комсомолу України, що відбувся в березні 1962 року. З'їзд звернувся до всіх комсомольців, юнаків і дівчат із закликком розгорнути масовий рух за особистий внесок у довгострокове виконання планів семирічки.

Через три тижні, після комсомольського форуму республіки розпочав роботу XIV з'їзд ВЛКСМ, який працював з 16 по 20 квітня. З'їзд заслухав і обговорив «Звіт Центрального Комітету ВЛКСМ і завдання комсомолу, що випливають з рішень XXII з'їзду КПРС».

Цього року бригада комуністичної праці ім. XXII з'їзду КПРС першого механоскладального цеху заводу «Червона зірка», очолювана О. Карпузовим, стала ініціатором соціалістичного змагання на Кіровоградщині за переизикання плану 1962 року — четвертого року семирічки.

Серед комсомольсько-молодіжних бригад області широкого розмаху набрав рух за присвоєння звання комуністичної праці.

Сцена з вистави.

Гастролі Липецького театру

ВИПРОБУВАННЯ СОВІСТЮ

думки і гонимки. Але негативних персонажів у чистому вигляді в спектаклі немає, бо в такі поняття, коли вони самим життям доведені, які проймають навіть найзаско-рузанніших. Так стається і в ситуації, що склалася у виставі.

Можна сперечатися, чи завжди так трапляється у житті. Але ж прагнення автора й артистів, що вдало відігнали задум автора, примусили нас поміркувати, стає духовно багатшими, а це, безумовно, можна тільки вітати.

Хіба в когось не викликає симпатію молодда ткала Надя Радіонова, яку натхненно грає артистка С. Поребляк. Вона сама про себе говорить: «Я щаслива, я сильна!». Дійсно, на фабриці її шана, адже — «майка». В числі робітничої делегації Надя побувала в Італії. Вона вчиться заочно в інституті, має добру квартиру, доплату. Надя вельми щиро раділа. Однак трапилося так, що довелося їй і навколишнім зробити переоцінку цінностей. І тоді у Наді вистачило сил сказати інші слова, запитати у самої себе: хто я? Самий же і відповідь: «голий король». Хоча працювала чесно, але ж поганяло... Вистачило сил писемово, а потім і на робітничих зборах заявити своїм товаришам, що відмовляється від висування її кандидатури в депутати народнього парламенту. Цим своїм вишком вона заявила, що честь і совість — сьогоднішні поняття пар-тиї. Все, що морально, те антипартиїне.

Саме цей виспівок примушує кожного з нас самостійно дати моральну оцінку не тільки спеціальним подіям, а зад, мати-ві й над самим собою, над проблемами співвідношень між людиною і суспільством.

Цілоком природно, що така поведінка героїні підняла в колективі бурю почуттів. Деякі її одразу зрозуміли, схвалили, інші спочатку обурювалися, дорікали, що не оцінила довір'я тощо. Цікава була позиція її вчительки, ткали Надії Фоміченної, яка у свій час вже пройшла випробування сльозами. Думається, що у виставі ця постать, створена артисткою З. Горячевою, аніж найбільш оригінальною. Повно, простого й вічного веде вона цю роль. Достойна її зовнішності, рухів, інтонацій. Ми віримо вельми, що робить Фоміченна Вона й допоможе, підбадьорить, не зрадить у біду. Її все цікавить — і те, що зараз робиться, і що буде після нас.

Такі ж представники і покоління перших п'ятирічок, ветерани виробництва Надія Бурішкіна (заслужена артистка РРФСР М. Якушкіна), і Нюра Кудряшова (артистка Н. Іванова), Мокей Удальцов (заслужений артист РРФСР М. Соболев). До речі, не завжди помітити, що автор найкраще своїм трьома героїнями дає однакове ім'я, цим підкреслюючи єдність покоління. Це нічого, що нинішні робітничі на роботі працюють в м'яких гарних комбінезонах, в душі й у них — палахкотить символ червоної коспінки. Саме ця думка й виражена у своєрідному оформленні спектаклю (художник-постановник, заслужений діяч мистецтв КАРСР В. Ско-рин).

Ми вже згадували, що в диспуті, у який включилися всі герої, кожний відстоює свою точку зору. Взяти хоча б ткалю, активістку Олену (артистка Л. Кабанова). На перший погляд, її немає в чому й звинувачувати. Вона першою кидає Радіонові в очі, що ткачів то вона багато виробляє, але скільки її їде в брак... Олена весь час підкреслює, що любить правду. Але ж недаремно Параска Голубева (заслужена артистка РРФСР Ю. Ганіна) скрутно говорить, що не дай боже з такою зустрітися на топецькій кладці, яка перекинута через річку. Такий нічого не варто «говорити вздовж, а жити впоперек»... Чого пі за що не хотіла робити Надя Радіонова.

Є у виставі ще один неординарний образ — помічник майстра Іван Федоров (артист Г. Муштаков). Це освічена, ерудована людина і водночас дрібна й пуста. Артист «випадається» у цій ролі і все ж його образ дещо порушує стилістичну єдність, може й тому в цьому не все до кінця зрозуміло. Не віримо, що саме такий Іван може бути «серцею».

У виставі чимало вдалих сцен, епізодів, цікавих творчих акторських робіт (ми не про всі їх згадали) тим прикриті її прорахунки. Головні з них — деяка метушливість, зайва нервозність, крик, надрич. Навіщо, у далішій шпівовці спектаклю ці огріхи не матимуть місця.

Коли завершувалася робота над спектаклем, був присутній М. Шатров. Він щиро дякував головному режисерові театру (який й постановник) В. Пахомову й усім митцям за вдале естетичне відтілення його п'єси. А як реагували глядачі на прем'єрі? В залі весь час стояла та хороша тиша, котра не мени ціпна, ніж оплески. Байду-жик це було.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

СПОРТ

«РАДИСТ» — «ПРОМІНЬ» — 2:0

Останню гру першого кола чемпіонату України з футболу серед команд колективів фізкультури кировоградський «Радист» провів на стадіоні «Ілліон» обласного центру. Він зустрівся з чернігівським «Промінем».

Результат матчу — 2:0 на користь «Радиста».

НА ЩАБЕЛЬ ВНИЗ

Звернувшись XXI Спарта-ада нападників закладів цивільної авіації СРСР, присвячена 60-річчю Великого Жовтня. Протягом шести днів на спортивних базисах Київського інституту інженерів цивільної авіації понад тисячу представників двадцяти трьох колективів (з п'яти вузів і вісімнадцяти середніх навчальних закладів країни) вели боротьбу за звання чемпіонів. Серед учасників були і кировоградці — курсанти льотно-інженерського училища.

Передусім, слід відзначити виступ баскетболістів, яким дісталось друге призове місце. А Володимир Попович у складі «Зенітного» привіз як традиційну грамоту — звання чемпіона. На змаганнях із спортивної гімнастики звання чемпіона серед тих, хто виступав у групі другорозрядників, здобув курсант Василь Марченко. За виконання довільної програми його партію розділено дванадцять і спеціальним призом та цінним подарунком. А командою кировоградців були третіми. На цій зустрічці відзначилися плавець і стрибун. Грше за всіх виступили легкоатлети — у них чотирнадцяте місце. І це влітку на кировоградській залізничній розвідці, де вони були п'ятими. До речі, слід згадати, що на минулій — XX Спартаададі — у наших земляків було четверте місце.

У Харкові відбулися змагання з боротьби дзюдо в залік XXII-го Спартаада школярів УРСР. Своєї здібності демонстрували юні представники однієї з колективів, в тому числі і кировоградці — вихованці майстра спорту СРСР Василь Покришкіна.

ІЗ ХАРКОВА — «СРІБЛО»

Дорогоцінні очки в залікову колекцію привізав Віктор Перерев, Віктор Давидюк, Костянтин Діоринський, Юрій Шидов, Віктор Семенюк, Михайло Яворий та Віктор Пашенко. Всі вони учні середніх шкіл обласного центру. В командному заліку наші земляки, після організаторів змагань зайняли другу сходинку, а третя — дісталася львів'янам.

І. в. о.
редактор М. СЕМЕНЮК.

Приходь учитися!

**Запрошують
інститути,
технікуми,
училища**

Донецький орден Трудового Червоного Прапора політехнічний інститут

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДЕННИХ ФАКУЛЬТЕТІВ:

ГІРНИЧИЙ: технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин (спеціалізація: технологія і комплексна механізація підземної розробки пластових родовищ, організація управління гірничими підприємствами).

ГІРНИЧО-ГЕОЛОГІЧНИЙ: технологія і техніка розвідки родовищ корисних копалин; геологічна зйомка, пошуки і розвідка родовищ корисних копалин; маркшейдерська справа; будівництво підземних споруд і шахт.

ГІРНИЧО - ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИЙ: гірничі машини і комплекси (спеціалізація: конструювання гірничих машин і комплексів; експлуатація машин і обладнання збагачувальних фабрик); гірничо-електромеханіка; електрифікація і автоматизація гірничих робіт; збагачення корисних копалин.

МЕХАНІЧНИЙ: технологія машинобудування, металорізучі верстати і інструменти.

МЕТАЛУРГІЙНИЙ: металургія чорних металів; обробка металів тиском; механічне обладнання заводів чорної металургії, металоведення, обладнання і технологія термічної обробки металів; промислова теплоенергетика (спеціалізація: газопічна теплотехніка).

ХІМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ: хімічна технологія твердого палива; машини і апарати хімічного виробництва; технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості.

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ: електростанції, електричні системи, електропостачання промислових підприємств, міст і

сільського господарства; електропривід і автоматизація промислових установок.

ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ: електронні обчислювальні машини; прикладна математика; автоматизовані системи управління; автоматика і телемеханіка.

ІНЖЕНЕРНО - ЕКОНОМІЧНИЙ: економіка і організація гірничої промисловості; економіка і організація машинобудівної промисловості.

АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ (Іорлівський філіал); автомобілі і автомобільне господарство.

АВТОМОБІЛЬНИХ ШЛЯХІВ (Горлівський філіал); автомобільні шляхи.

В інституті є заочні і вечірні факультети.

У відповідності з правилами прийому у вищі навчальні заклади СРСР вступні іспити проводяться з математики (письмово і усно), фізики (усно), російської мови і літератури (української мови і літератури) — твір.

Хто поступає на спеціальності: «хімічна технологія твердого палива», «технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості»; «металургія чорних металів»; «металоведення»; «обладнання і технологія термічної обробки металів» замість усного іспиту з математики складають іспит з хімії (усно). Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, які закінчили середні спеціальні учбові заклади, середні профтехучилища з від-

знакою, здають лише один іспит з математики (письмово).

В інституті проводяться експерименту по наданню додаткових пільг при прийомі молоді, що поступає на гірничі і металургійні спеціальності і закінчила учбові заклади з оцінками «відмінно» і «добре» при середньому балі в документі про середню освіту від 4,5 до 5,0 (без закруглення).

Учасники експерименту, що одержали по результатах двох іспитів (математики — письмово й усно) сумарну оцінку 9 або 10 балів, звільняються від дальшої здачі іспитів.

Прийом заяв проводиться з 20 червня по 31 липня.

Вступні іспити проводяться з 1 по 26 серпня.

Студенти денних факультетів, що вступають, забезпечуються стипендією на загальних підставах. Підвищену на 25 процентів стипендію одержують студенти, що навчаються на гірничих спеціальностях і на спеціальності «металургія чорних металів».

Усім інгородним абітурієнтам і студентам інститут надає упорядкований гуртожиток.

Для вступників на гірничі і металургійні спеціальності і для осіб з сільської місцевості в липні організуються безкоштовні підготовчі курси.

Адреса інституту — 340066, м. Донецьк, вул. Артема, 58; Горлівського філіалу — 358026, м. Горлівка, Донецької області, вул. Кірова, 35.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Білоцерківське середнє професійно-технічне училище № 13

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Заклад готує робітників таких спеціальностей: маляр-будівельник (строк навчання 3 роки), столяр-будівельник (3 роки), штукатур-лицувальник-плитковик (3 роки), монтажник конструкцій — муляр (3 роки), маляр-монтажник конструкцій (2 роки), штукатур-маляр (2 роки), облицювальник-плитковик, мозаїст (2 роки), слюсар-сантехнік (2 роки), маляр (1 рік), муляр (1 рік).

Учні, що навчаються 3 роки, по закінченні профтехучилища набувають крім спеціальності, середньої освіти.

Приймають юнаків і дівчат з освітою не нижче 8 класів, віком 15—16 років, на однорічний строк навчання приймають осіб з 8—10-класною освітою, а також увільнених в запас із лав Радянської Армії.

Вступники подають свідоцтво про закінчення 8 класів або атестат, свідоцтво про народження, довідку про місце проживання, довідку про склад сім'ї, 4 фотокартки розміром 3×4 см., довідку з поліклініки (форма № 286), рентгензнімок грудної клітки і результати аналізів.

Профтехучилище Кіровоградського м'ясокомбінату

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Приймають юнаків і дівчат віком 16 років і старших з освітою не нижче 8 класів. Строк навчання — 1 рік.

Прийняті перебувають на повному державному забезпеченні, одержують триразове харчування, обмундировання, стипендію і квартири в розмірі 3 карбованців на місяць. Наприкінці 1977 року буде здано в експлуатацію гуртожиток для учнів.

У період проходження виробничої практики учням видають спеціальні, за роботи, виконані ними в цей час, виплачують 33 проценти від заробленої суми.

Час навчання зараховується в трудовий стаж. Учнів готують операторів по первинній переробці тварин, обвалювальників і жиловників м'яса, формувальників ковбасних виробів, виготовлювачів натуральної копченої оболонки, оброблювачів тушок кролів і птиці.

Учні забезпечуються безплатно одягом, спеодягом, триразовим харчуванням, гуртожитком, підручниками. Дітям, що втратили батьків, дітям інвалідів Великої Вітчизняної війни I і II груп та круглим сиротам виплачують стипендію. Під час практики їм виплачують третю частину зароблених ним грошей.

Училище має упорядкований гуртожиток, добре обладнаний навчальний корпус, майстерні, кінозал, спортивний зал, стрілецький тир. Працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції (класична і вільна боротьба, бокс, футбол, волейбол).

Випускників училища забезпечують роботою в трестах «Білоцерківпромжитлобуд», «Білоцерківхімбуд».

Заяви приймають в навчальному корпусі і по пошті.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: м. Біла Церква, Київської області, вул. Турчанінова 33/35. Іхати автобусами №№ 8, 9 до зупинки «Холодильник».

ДИРЕКЦІЯ.

Одночасно спеціальність і середня освіта

Миколаївське середнє профтехучилище № 11

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1977-1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на такі спеціальності (приймають юнаків і дівчат): на базі 8 класів — токар, фрезерувальник, слюсар-ремонтник, слюсар механоскладальних робіт, електро-монтер по експлуатації електроустаткування. Строк навчання — 3 роки. Випускникам видають диплом про середню освіту і присвоюють 3-й розряд за спеціальністю;

на базі 10 класів — токар, слюсар механоскладальних робіт, електромонтер по експлуатації електроустаткування. Строк навчання — 1 рік. Випускникам гартують середньомісячну заробітну плату в розмірі 150—170 карбованців.

Ті, що вчаться три роки, перебувають на повному державному забезпеченні. Ті, що вчаться один рік, одержують стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць. А учні, що вчаться на «добре» і «відмінно», одержують на 15—25 процентів підвищену стипендію.

Юнаків забезпечують гуртожитком.

Усі учні одержують 33 проценти від сум, зароблених під час виробничої практики. Тим, що вчаться три роки, надають відстрочку від призову в Радянську Армію на 4 роки. Випускникам надають право переважного зарахування до військових училищ і вищих учбових закладів СРСР.

В училищі набирають спеціалізовані спортивні групи боксери, борці.

У складі працюють секції футболу, волейболу, баскетболу, боротьби, боксу, настільного тенісу, легкої атлетики, велосипеда, гуртки художньої самодіяльності (танцювальний, хоровий, драматичний, циркового мистецтва) та електроінструментальний ансамбль.

Училище має бібліотеку, актовий зал на 400 місць, спортивний зал. У зимку учні користуються плавальним басейном спортивного комплексу.

Зарахування проводиться без іспитів зразу ж при здачі заяви (із зазначенням спеціальності), свідоцтва про освіту (оригінал), паспорта чи свідоцтва про народження (оригінал), характеристики з місця навчання, дсеїдок з місця проживання і про склад сім'ї, медичної довідки (форма № 286), 6 фотокартки розміром 3×4 см.

Документи можна вислати цінним листом, і ви дістанете виклик на навчання в училищі.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: 327044, м. Миколаїв (обл.), вулиця Космонавтів, 66. Телефони: 2-10-81, 2-10-87. Трамвай №№ 7, 9. Автобуси №№ 10, 12, 18.

ДИРЕКЦІЯ УЧИЛИЩА.

Середнє міське професійно-технічне училище № 11 міста Шуї Івановської області

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

До училища приймаються дівчата віком 15—17 років з восьмирічною освітою для навчання на спеціальності: ткаля, прядильниця, контролер готової продукції, рівнишниця. Строк навчання 3 роки. Одночасно з професією учні одержують середню освіту. З освітою 8—10 класів приймаються на навчання на спеціальності: знімачка пряді, контролер готової тканини. Строк навчання 1 рік.

Учні на період навчання забезпечуються безплатним 3-разовим харчуванням, одягом, підручниками, інгородні — гуртожитком. Всі учні одержують 50 процентів від заробітку, нараховуваного в ході виробничого навчання.

Час навчання зараховується в трудовий стаж.

Початок занять 1 вересня 1977 року.

Для вступу необхідні документи: свідоцтво про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження, характеристика зі школи, 6 фотокартки розміром 3×4 см., медична довідка.

Адреса училища: 155600, м. Шуя Івановської області, Вокзальна вул., 2. Телефони: 2-32-65, 2-31-64.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградська школа-інтернат

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

У I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X КЛАСИ

Школа працює за кабінетною системою, має 24 добре обладнаних кабінети, спортивний зал та стадіон.

Учні, що закінчують 10 класів, одержують одну із спеціальностей: токаря, штукатур-маляра, кулінара, столяра-верстатника, швеї, слюсаря.

В деяких випадках батьки користуються пільгами в оплаті за утримання дітей в школі, перевага надається при інших рівних умовах учням 9-х класів.

Адреса школи: м. Кіровоград, вул. Короленка, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу писів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.